EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

PEP

Nr. 3 18 januari 1964
Voor abonnees 35 ct.
Losse nummers 45 ct.

HALLO, beste vrienden!

DE Hurricane is er vandaan gekomen, de Hunter, en nu is dan de P.1127 uit de Hawker-fabrieken komen rollen. Het is een bijzonder toestel, want niet alleen kan het gewoon vooruit vliegen, het kan ook stilhangen in de lucht en zelfs àchteruit vliegen! Nu is de Hawker P.1127 niet het enige toestel dat dergelijke kunstjes in de lucht kan uitvoeren. Hugo Hooftman heeft een artikel geschreven waarin hij jullie het een en ander vertelt over deze V.T.O.L.-vliegtuigen. Enig idee wat dat V.T.O.L. betekent? Het zijn de eerste letters van de woorden Vertical Take-Off and Landing, ofte wel: verticale start en landing. Op pagina 16, 17, 18 en 19 vind je dat artikel.

Dan is het nu alweer een jaar geleden dat de laatste Elfstedentocht plaatsvond. Je weet wel: die beruchte. Na een urenlang gevecht tegen de felle wind, tegen de kou en vermoeidheid, kwam een uitgeputte Reinier Paping als eerste door de finish.

Het was een sportprestatie, die het echt wel waard is er nog even wat aandacht aan te besteden.

Op pagina 10 en 11 kun je er iets van zien en over lezen!

VOOR PIENTERE PEP PUZZELAARS

Beeldkruiswoordraadsel

De woorden die je in de letters PEP kunt invullen, staan allemaal op de tekening uitgebeeld. Achter de cijfers op die tekening staan de letters H of V. „H" betekent „horizontaal". 1H moet je dus van links naar rechts achter het cijfer 1 in de grote letter P invullen. „V" betekent verticaal". 1V vul je van boven naar beneden in. Enzovoorts. Als je alle gevonden woorden hebt ingevuld, hoef je niet de hele kruiswoordpuzzel aan Pep te sturen. Je telt gewoon het aantal letters P, die in de vakjes staan; het getal dat je dan krijgt, is de oplossing van deze prijspuzzel. Schrijf dat getal duidelijk op een briefkaart en stuur die vóór 23 januari naar Pep, Postbus 1444, Amsterdam. Vergeet je naam en adres niet te vermelden en schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde: „Pep-prijsvraag nr. 3". Veel succes!

PRIJZEN

1e prijs: een horloge; 2e prijs: een fototoestel; 3e prijs: een tafeltennisspel; 4e prijs: een kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een boek.

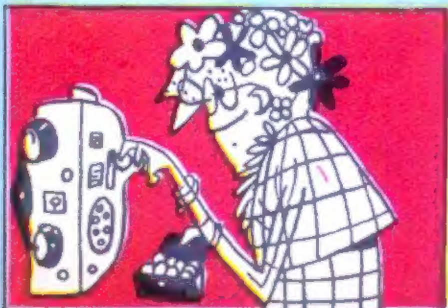
De oplossing van prijsvraag nr. 1 luidt: SIK-KIST-STRIK-STRUIK

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 48:

1e prijs: Andries Veldman, Honthorststr. 28, Leeuwarden; 2e prijs: Angelien Huydts, Broekhem 47, Valkenburg (L.); 3e prijs: Corrie en Angela v. d. Aalst, Kerkakkerstraat 25, Uden; 4e prijs: Jan en Johnnie Schrijver, Elect. v. Luitstraat 23, Gorinchem. De winnaars van een troostprijs krijgen deze, zonder dat hun naam in PEP komt te staan, thuisgestuurd.

LONDEN (Engeland)

De 75-jarige Kathleen Smyrer was hoogst verontwaardigd over de lage lonen van de telefonistes in Londen. Om daar iets aan te doen, begon zij in alle telefooncellen die zij tegenkwam, muntjes in de toestellen te werpen. Zij belde dan niet op, ze wierp er alleen muntjes in. Er zijn dus nog echt wel mensen op de wereld die iets voor een ander over hebben...

PARIJS (Frankrijk)

Bij een onderzoek in Lyon naar het geliefdste televisieprogramma kreeg een vragensteller het volgende antwoord: „Wij zijn gek op opera's. Als er 'ns een komt, zetten wij het geluid af en proberen wij te raden wat de zanger of zangeres zingt!" Het is misschien een idee voor een van onze omroepen. Wij hebben al vaak een quiz gezien, maar zó een toch nooit!

PORTLAND (U.S.A.)

In de dierentuin van Portland in de Amerikaanse staat Oregon is voor het eerst sinds 44 jaar een olifantenbaby geboren. Moeder en kind maken het uitstekend, de directeur van de dierentuin niet. Hij heeft bij deze blijde gebeurtenis zo in spanning gezeten, dat hij na afloop wegens een zenuwinstorting in het dichtstbijzijnde ziekenhuis moest worden opgenomen.

Ton en Tineke

door Franquin

O, MACHTIGE KEIZER, OORDEEL ONS MET ONRECHTVAARDIGHEID...

NIET ONRECHTVAARDIGHEID, MAAR RECHTVAARDIGHEID!

?

HET LOT VAN HET KEIZERRIJK...EH...WAT IS ER MET HET LOT VAN HET KEIZERRIJK? WAAR IS MIJN TEKST?

WAT VOEREN JULLIE IN VREDESNAAM UIT?

WIJ STUDEREN EEN TONEELSTUK IN, DAT WE OP SCHOOL GAAN OPVOEREN...

HET IS MOEILIJK HOOR!

HET VOORNAAMSTE IS, DAT JULLIE JE HELEMAAL IN HET STUK INLEVEN! KIJK, DE GESCHIEDENIS SPEELT ZICH AF IN ROME...

JA, IN DE TIJD VAN JULIUS CAESAR!

PRACHTIG! IK NEEM DE ROL VAN JULIUS CAESAR OP ME EN JULLIE SPELEN DE ANDEREN!

FIJN! EEN REPETITIE MET KOSTUUMS!

IK, JULIUS CAESAR, KEIZER VAN ***ROME***, BEVEEL JULLIE, MIJN GETR...

TOF!

BRAVO, JULIUS! IK HEB ER EEN MACHTIGE FOTO VAN GEMAAKT!

FELIX!

FELIX, GEEF DAT FOTOTOESTEL ONMIDDELLIJK HIER!

!?

HAAL EEN LADDER!

MAAR IK ZEG U TOCH DAT IK...

IK HEB ER AL MEER VAN DAT SOORT MEEGEMAAKT! JE MOET MET ZE OPPASSEN!

IK WIL HEM PINDA'S GEVEN!

Franquin
SCENARIO GREG

Pep in het land van BOEM-BOEM

Stef is o... het oerwoud ingelopen ... raakt slaags met een gorilla. ...en ...iendelijke kangoeroe snelt te ...ulp, ...aar ...eze ziet in Pep een vij...d . . . .

© 1964 Walt Disney Productions

OPERATIE

Ze hebben het luik gesloten, maar misschien keren ze tijdens de vlucht nog terug. Ik kan maar het best hier in dit donkere hoekje blijven zitten.

Intussen stijgt het vliegtuig...

...hoger, steeds maar hoger...

Lieve help! Ik word niet goed. Ik heb gebrek aan zuurstof!

Lucht! Lucht! Zal dat toestel nog hoger stijgen?

Nog steeds stijgt de „Skywarrior". Hoger, nog hoger...

Hoogte: 15.000 voet.
O.K.

We hebben het lanceerpunt „U" bereikt. Laat de raket los!

Automatisch wordt er in de romp een luik geopend... Op hetzelfde ogenblik start een raket met dof gebrom en boort zich in de zwarte nacht...
Ze vuren een raket af uit dit vliegtuig! En... ik stik!

Met een ongelooflijke snelheid stijgt de raket. Het staartstuk wordt afgeworpen.

De raket ontploft in een groene vuurgloed...
Door zuurstofgebrek raakt Dan buiten bewustzijn.

JUPITER !

In Liberia is een vreemde ziekte uitgebroken. Dan Cooper vermoedt dat de „Liberia Air" hier achter zit en stelt een onderzoek in op de luchthaven. Hij wordt ontdekt, verbergt zich in een vliegtuig, maar dan opeens stijgt het toestel op!

Verdraaid nog aan toe! Waar zit hij?

Bewakers, sluit alle uitgangen en zoek alles af! Er is hier een indringer!

„Zoek alles af"! Dat is gemakkelijk gezegd!
Als ze gaan schieten zijn wij er bij!

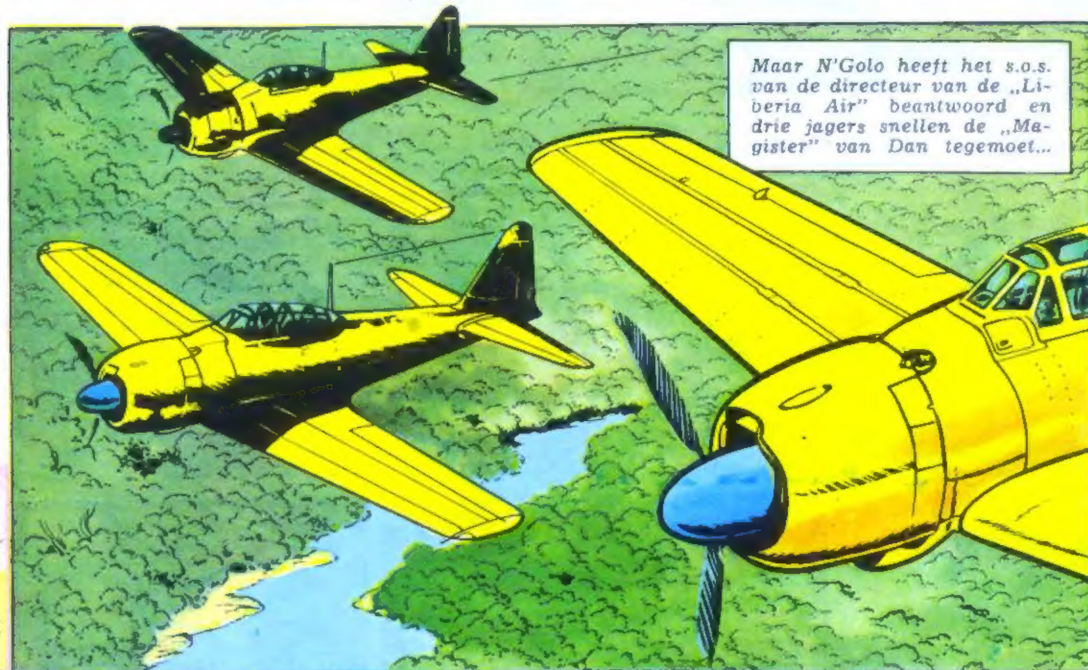

Tot binnenkort! Ik zie jullie nog wel...

HIJ GAAT ER MET MIJN PRIVÉ-VLIEGTUIG VANDOOR!
Luister, baas! Laat N'Golo de vliegtuigen van de rebellen inzetten!

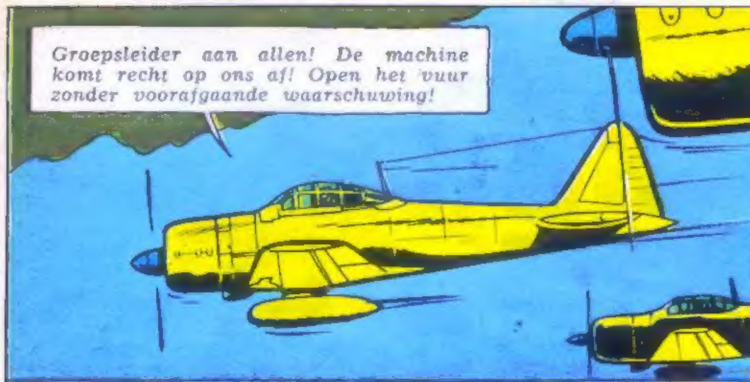

Dat is een schitterend idee! Cooper vliegt waarschijnlijk naar de dokter. Ik zal hem wel krijgen!

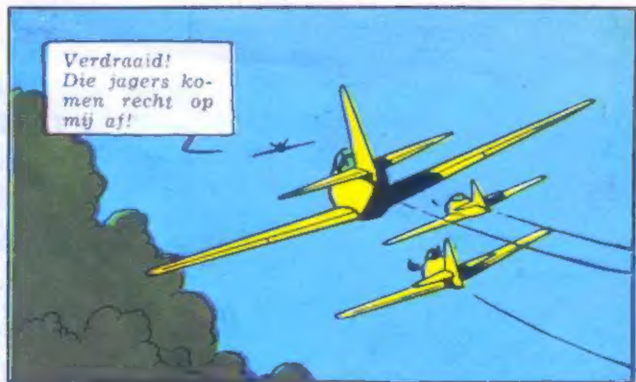

Eerst naar de nederzetting... De dokter ophalen... daarna de president van Liberia inlichten. Interpol*) rekent wel af met de misdadigers van „Operatie Jupiter"!
*) Interpol: intern. politie

Dan vreest niets en hoopt zijn vrienden gauw weer te zien...

Maar N'Golo heeft het s.o.s. van de directeur van de „Liberia Air" beantwoord en drie jagers snellen de „Magister" van Dan tegemoet...

en...
Er komen drie vliegtuigen deze kant op!

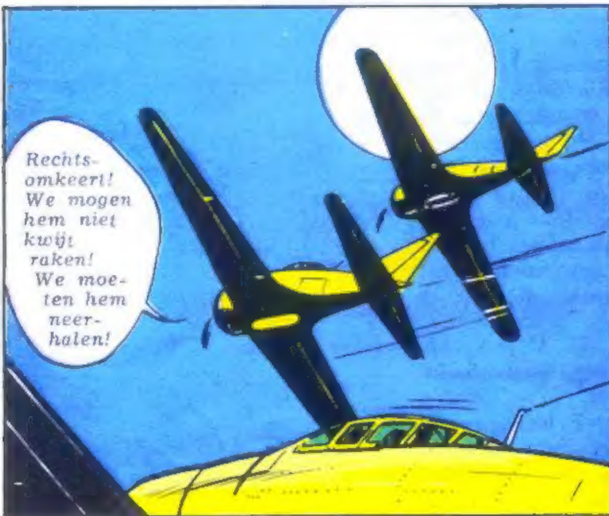

WORDT VERVOLGD

HOE BAR HET WAS

DE LANGSTE DAG VAN REINIER PAPING

„Weet je nog, Reinier, vandaag precies een jaar geleden? Je strompelde en wankelde op de schaatsen over de Grote Wielen bij Leeuwarden. Om je heen, voor en achter je, schreeuwende mensen. Vele duizenden. Ze duwden en wrongen. Grepen naar je op die enorme, krakende ijsvlakte. Maar je hoorde en voelde niets. Jij zocht moeizaam je weg, met wit besneeuwde armen tastend voor je uit. En opeens was Joke bij je. Joke je vrouw. Ze zou bij de finish staan. Daar had je vast op gerekend. Joke stond er ook. Met de heren van de organisatie. „Je bent er Reinier!" riep ze. „Jij hebt gewonnen! Weet je dat Koningin Juliana en Prinses Beatrix er ook zijn?" Je knikte en probeerde te lachen. Maar je kon niet meer. Je was op. Al je krachten verbruikt in de twaalfde Elfstedentocht. Een van de zwaarste en meest barre tochten uit de geschiedenis van dit grote Friese schaatsavontuur. Een fantastische prestatie, Reinier. Want de mannen die ver, soms heel ver achter je worstelden, waren geen kleine jongens in dit lange afstandrijden. Zij wisten uit ervaring wat het betekende om de eindeloze tocht langs de elf Friese steden te ondernemen. Maar voor jou was het de eerste keer . . .

TOCH wist je deksels goed dat zo'n Elfstedentocht geen aangelegenheid voor beginnelingen was. En zeker niet deze twaalfde tocht. De winter hing als een barre, ijzige stulp over Friesland. De toestand van het ijs was op zijn zachtst gezegd beroerd; de harde felle wind zou vele slachtoffers maken. Dat alles wist je vooruit. Maar in de koorts die het doorgaan van de twaalfde Elfstedentocht teweeg had gebracht — sinds zeven jaar was er geen tocht meer geweest — ging je mee. Jij schreef in. Nog de avond voor de start had je er het kaartje van Friesland bijgepakt en met je vinger langs de route gestreken. De start in Leeuwarden, der traditie getrouw in de autospuiterij van Posthuma. Dan weg, naar Sneek, IJlst en over het Heegermeer en de enorme Fluessen naar Staveren. Hindeloopen was het volgende stadje, dat men via de havenmond moest verlaten. Want over de reuzenbaan van het IJsselmeer liep de route naar Workum. Dan volgden de steden Bolsward, Harlingen en Franeker. Het sluitstuk van de race lag op het traject naar Dokkum en terug. Een monstertocht zonder weerga, dat was iedereen duidelijk. Want afgezien van de afstand was er dit keer nog heel wat anders bijgekomen. Om te beginnen de „kwalsters", het Friese begrip voor bevroren sneeuw. De Friese schep- en bezemhelden hadden daar niets aan kunnen doen. Het ijs had zijn geniepigste hinderlagen niet willen prijsgeven. Wie daar met de schaatsen in terecht kwam, kon zeker zijn van een fikse valpartij. Dan het „klunen", de Friese benaming voor lopen over het ijs, of wellicht kon men toen beter spreken van klauwen met de voeten: in een krankzinnige looppas gaan door iets wat met ijs niets meer te maken had en bij elke val schrijnende wonden zou openrijten...

De wind, de sneeuw, de kou, de „kwalsters" en het „klunen", dat alles kon je niet afschrikken, Reinier. Jij was die vrijdagmorgen óók om vier uur uit je bed. Je trok het zachte schaatspak aan en stopte wat suikerklontjes, sinaasappelen en een builtje rozijnen in het rugtasje voor onderweg. Om vijf uur was je present en stond je tussen de andere racers in hun zwarte, blauwe, groene en zelfs witte maillots. Er werd geroepen om Jeen van den Berg, de grote Friese favoriet. Om Anton Verhoeven, de sterke Brabander. En toen kwam dan het teken en jullie spoten weg: 577 in totaal, een daverend record. Jullie doken als het ware in dit grote avontuur, dampend, duwend en schuifelend door de smalle deur van Posthuma's spuiterij naar buiten, de harde,

donkere werkelijkheid tegemoet. In de sprint naar het Van Harinxmakanaal was jij niet bij de eersten, Reinier. Waarschijnlijk dacht je bij je zelf, laat die anderen maar razen. De eigenlijke race moet nog beginnen. Mijn tijd komt wel. Nee, het was de Fries Kerstma uit IJlst, die in de spookachtige schijn van magnesiumfakkels, televisielampen en de vele zaklantaarns van het publiek het eerst de ijzers onder had en met korte, krassende slagen verdween in de duisternis. Zijn wild klapperende nummer 121 werd nog even fel beschenen door het blitzlicht van een fotograaf. Jij had gelijk, Reinier. Kerstma mocht dan het eerst weg zijn, bij de aankomst in Sneek was hij allang van de kop verdrongen. Daar presenteerde de jonge journalist Hielke Speerstra als eerste zijn stempelkaart bij de controle, direct gevolgd door de grote favorieten als Anton Verhoeven, Jeen Nauta en Jeen van den Berg, een van de velen die de ijzige tocht begonnen waren met een vreselijke val. Het bloed liep Jeen over de kaak. Maar hij scheen het niet eens te merken. Toen al was de meute rijders ver uit elkaar gereden, kwam men nog slechts in kleine groepjes door. Jij bleef je rustig houden, Reinier, voorzichtig de uitslaande benen van de voorgangers ontwijkend. Want elke val kon fataal zijn. Het deerde je niet dat Speerstra ook in IJlst als eerste doorkwam. De hoofdredactie van zijn krant had hem bij hoge uitzondering vrijaf gegeven, maar dan moest hij ook bij de eerste tien eindigen. Arme Speerstra. Hij probeerde het waar te maken en sprong al in de beginfase te roekeloos met zijn krachten om. IJlst was nog op geen stukken na de helft. Dat wist jij ook, Reinier. Maar jij kwam ook pas op de grote Fluessen in actie. Juist toen het begon te dagen. Je ging nu mee in het voorste gelid, want je had begrepen dat deze barre weersomstandigheden meedogenloos selecteerden. Fijne, maar scherpe stuifsneeuw woei je in het gezicht en brandde in je ogen. Soms struikelde je half en kreeg je de schaats van je voorganger tegen je been en moest je weer flink krabbelen om de juiste cadans terug te krijgen. En dan die wind op het IJsselmeer. Het was alsof deze wind scheermesjes met zich voerde en die met de scherpe kanten tegen je gezicht drukte. Maar ook jij had de koorts te pakken. Voort, voort moest je. Bij blijven en niet anders, want je voelde het aankomen. De kans op een beslissende slag zat erin.

Voor Bolsward vielen Van der Hoorn en Weijss, twee kanshebbers. Je hoorde hen kreunen. Even maar. Want jij, Uitham, Verhoeven en Van den Berg gingen door. Zelf trok je er nu zo hard mogelijk aan. Het lichaam diep voorovergebogen en met een korte, flitsende slag. Was het toen niet dat Jeen van den Berg naast je kwam rijden en tussen zijn tanden siste dat je niet zo gek moest doen? „We moeten nog 120 km, hoe wil je dat krankzinnig hoge tempo volhouden," riep Jeen. Maar jij trok je er niets van aan. Tussen Bolsward en Harlingen sloeg jij je slag. Koel en berekend. Want je dacht: Jeen, het is al lang geen 120 km meer. Jij, Verhoeven en Uitham hebben het niet zo gemakkelijk meer. Jullie zijn vermoeid. Ik kan al het kopwerk opknappen. Ik ga door, en dan rijden zoals ik zelf voel dat ik moet. Je ging inderdaad en hoe. In Harlingen drie minuten voor. Maar toen begon de ellende pas goed. De opstekende tegenwind, het laatste moordende stuk naar Dokkum. Een eenzame tocht, vechtend tegen je inzinkingen. Even wachten en uitrusten tot de anderen weer bij waren? Maar dan verspeelde je je grote kans. Jeen van den Berg had immers een gevreesde eindspurt. Je verkoos je voorsprong en verbeten reed je Franeker binnen. „Tien minuten voor," zeiden de controleurs hier. En dat gaf je de kracht voor de vreselijke tocht naar Dokkum. Vreselijk wàs het, niet Reinier? Er waren stukken bij dat je geen streek kon maken. Je begon dan te lopen en te strompelen op je schaatsen. Later bond je de schaatsen af, twee keer zelfs, en liep enkele kilometers. Vlak bij het volkomen ingesneeuwde dorpje Bartlehiem kon je niet meer. „Een jas, een jas," riep je naar de mensen. Je kreeg er prompt drie toegeworpen en daar ging je op liggen. Een paar minuutjes maar, met de benen, stijf en gezwollen, omhoog. Wat een moed om toen toch weer door te gaan. Opnieuw de eenzaamheid in, op weg naar Dokkum. We zagen hoe je daar aankwam, je gezicht totaal verkleumd en aan de randen van je muts een dikke ijsafzetting. Je plofte onmiddellijk op de stempeltafel neer en kon geen woord meer uitbrengen. Ze moesten de controlekaart uit je zak trekken. De beker warme chocolademelk die je werd toegestoken, nam je wel aan, maar in plaats van deze aan je mond te brengen liet je hem leeglopen in de kraag van je maillot. Maar je bléef in de strijd. En op weg naar Leeuwarden met de wind in de rug, scheen je zelfs vleugels te hebben. Even ving je nog een glimp op van je verslagen tegenstanders, die nog naar Dokkum moesten. Het was de glimp van jouw grandioze overwinning, vandaag een jaar geleden!

Een geeuw onderdrukkend start men 's ochtends om half vij
voor een tocht waarvan de laatsten na middernacht terugkeren

Boven: De kale Friese vlakten zijn het toneel waar de barre strijd gestreden wordt bij een temperatuur van twintig graden onder nul. De enige beschutting tegen de snijdende wind is je voorganger. Onder: De winnaar van de twaalfde Elfstedentocht, Paping! Strompelend heeft hij het laatste, zware eind afgelegd.

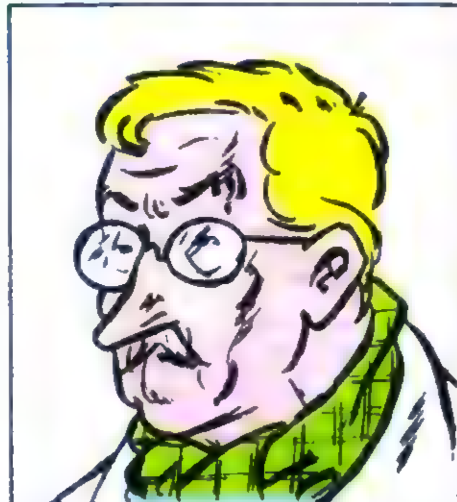

BOTER, KAAS EN EIEREN

Met Rik aan de slag

BAARDEMAKERS

GODISSART

LEPLUCHE

ZIJN er nog opwindende zaken geweest van de week, commissaris?" vroeg Rik, toen hij het kantoortje van zijn vriend Baardemakers binnenstapte. „Ha, Rik. Tijd niet gezien. Nee, er is weinig opwindends gebeurd".
„U weet dat ik graag meedoe als u bezig bent met een ingewikkelde geschiedenis..."
„Dat is dan heel vriendelijk van je," grinnikte de commissaris, die beslist niet met z'n verkeerde been uit bed was gestapt die dag, „maar ik voel me heus wel in staat mijn eigen zaakjes op te knappen!"
„Toe nou, zó bedoelde ik het toch niet!" — „Ha! Als je jou hoort, zou je zeggen dat ik niet eens meer in staat ben mijn eigen schoenveters te knopen! Maar ik zal je nu 'ns laten zien dat ik heel alleen een bijzonder ingewikkelde zaak tot een goed einde heb gebracht!"
Rik stak z'n twee handen in de lucht. „Ik geef me over, commissaris. Vertelt u het maar..."
„Moet je horen. In pension „Moderne" is een diefstal gepleegd. De brandkast werd gekraakt en de dief is er met de juwelen en het geld van mevrouw Troket, de eigenaresse van het pension, vandoor gegaan. Twee van de gasten, Lepluche en Godissart, hadden geen alibi voor de tijd waarin de diefstal gepleegd moet zijn. Zo op het eerste gezicht was er geen enkele aanwijzing wie van de twee het gedaan had." Met een tevreden glimlach op zijn gezicht leunde Baardemakers achterover in zijn stoel.
„Maar," vervolgde hij, „binnen tien minuten, mijn beste vriend, had ik ontdekt wie de schuldige was!"
„Bravo, commissaris! Dat is vlot werk! En wie zit nu achter de tralies?" — „Godissart!"
„En waarom?" — „Omdat ik op de plaats van de diefstal DIT heb gevonden..." Baardemakers gaf de journalist twee velletjes papier, waarop wat lijntjes getrokken waren waarbinnen kruisjes en nulletjes stonden. Natuurlijk ken je het spelletje: boter, kaas en eieren. Je speelt het met z'n tweeën. Negen hokjes teken je en dan moet je om de beurt, de een 'n kruisje, de ander een nulletje in één van de hokjes zetten. Wie het eerst drie kruisjes of drie nulletjes op één rij heeft, is de winnaar.
„Ik heb natuurlijk de andere gasten van het pension ondervraagd," ging Baardemakers verder, „en zij vertelden me dat Godissart gek was op dit spelletje. Als hij geen tegenstander kon vinden, speelde hij tegen zichzelf. Stel je dat 'ns voor! Helemaal getikt!" — „En hèm hebt u dus aangehouden, commissaris?"
„Ja, hoewel hij nog steeds volhoudt dat hij onschuldig is!" Nu grinnikte Rik. „Dat is hij ook, commissaris. Ik heb de twee velletjes 'ns goed bekeken. Het spijt me voor u, maar u hebt de verkeerde in zijn kraag gegrepen!"
Hoe kan Rik daar zo zeker van zijn? Wat heeft hij ontdekt op die twee velletjes? Op pagina 18 kun je het lezen... maar probeer er eerst zèlf 'ns achter te komen!

TEXAS JOHN SLAUGHTER

De wraak van Geronimo

TEXAS JOHN SLAUGHTER RIJDT VAN ZIJN RANCH NAAR TOMBSTONE, NIET WETEND DAT HET GEVAAR OP HEM STAAT TE WACHTEN...

DAAR KOMT-IE AAN, SAWYER!

JA... MET EEN HELE ZAK VOL MOOI GEEL GOUD BIJ ZICH!

HANDEN OMHOOG, SLAUGHTER!

WE WILLEN ALLEEN MAAR DAT KLEINE TASJE VAN JE OVERNEMEN...

MAAR ZO GAUW GEEFT JOHN HET NIET OP...

NEE, DAT DOE JE NIET! IK HEB VEEL TE HARD GEWERKT VOOR DIT GOUD!

WOP!

WOEDEND VECHT HIJ...

OP DEZE KANS HEB IK LANG GEWACHT...

KONK!

IK ZAL HEM...

NEE, NIET DOEN. WE HEBBEN WAT WE WILDEN... KOM MEE!

DE ROVERS WETEN NIET DAT DE OVERVAL GEZIEN IS DOOR GERONIMO, EEN BITTERE VIJAND VAN JOHN SLAUGHTER ....

BLEEKGEZICHTEN GOUD STELEN VAN JOHN SLAUGHTER!

GERONIMO HAD GOUD KUNNEN HEBBEN!
GERONIMO ZAL GOUD HEBBEN!

WIJ SPLITSEN... ZWARTE HENGST, JIJ EEN PAAR MANNEN NEMEN EN RIJDEN NOORD VAN RAVIJN! IK RIJDEN ZUID MET ANDEREN!

WIJ HIER TERUG KOMEN ALS GOUD AAN INDIAAN BEHOORT!

EVEN LATER RIJDEN JOHN'S KINDEREN, WILLY EN ADDY, LANGS DE GRENS VAN HET LAND ROND DE RANCH...
WAAR LIGT DE GROND, DIE PA GAAT KOPEN, WILLY?
VERDER-OP...

DUIZENDEN AREN WEIDE-VELD... ONZE RANCH WORDT DE GROOTSTE VAN DE HELE STREEK!

OPEENS...
WILLY, KIJK!

HET IS PA! HIJ IS GEWOND!
VLUG!

EVEN LATER...
HAAL WATER UIT DE BEEK, ADDY ...SCHIET OP!

NA EEN PAAR MINUTEN...
SJONGE, PA, U HEBT EEN BE-HOORLIJKE BULT OP UW HOOFD!
BENT U VAN UW PAARD GEVAL-LEN?

NEE, VEEL ER-GER, ADDY... IK BEN BESTO-LEN!
WAT???

IK MOET ONMIDDEL-LIJK DE SHERIFF VERTELLEN WAT ER GEBEURD IS!
U KUNT BETER EVEN WACHTEN TOT U...

MAAK JE MAAR NIET ONGERUST OVER ME! GAAN JULLIE TERUG NAAR DE RANCH EN BLIJF DAAR TOT IK TERUG KOM!

LATER, IN TOMBSTONE...
... EN ZE HADDEN 'N DOEK VOOR HUN GEZICHT, MAAR IK WEET ZEKER DAT EEN VAN HEN MORT SCOBEY WAS - DE BANDIET, DIE GEZOCHT WORDT!
IK ZAL ER WAT MANNEN OP UIT STUREN, JOHN!

IK ZAL HETZELFDE DOEN, SHERIFF! MISSCHIEN LUKT HET ONS ZE TE VINDEN... EN 'T GOUD!
EVEN EEN WAARSCHUWING...

ALS JE DE MANNEN VIND, BRENG ZE DAN NAAR MIJ! IK WIL NIET DAT JE IETS ONVERSTANDIGS DOET!
WAT BEDOELT U DAARMEE?

JE BENT NIET BEPAALD ZACHTZINNIG ALS JE KWAAD BENT, JOHN... EN JE BENT GEEN SHERIFF MEER! IK WIL NIET DAT JE DE WET IN EIGEN HANDEN NEEMT!

IK ZAL HET STRAFFEN AAN U OVERLATEN, SHERIFF... IK WIL ALLEEN MIJN GOUD TERUGHEBBEN!

TWEE DAGEN LANG WORDT ER NAAR DE BANDIETEN GEZOCHT...
SUCCES GEHAD, JONGENS?
GEEN SPOOR TE VINDEN, MENEER SLAUGHTER! EN U?

NIETS! LATEN WE HOPEN DAT DE SHERIFF EN ZIJN MANNEN MEER GELUK HEBBEN!

DE VOLGENDE DAG...
WE HEBBEN ZE IN HET RAVIJN GEVONDEN, SHERIFF ... MET EEN SCHOT IN DE RUG!
WEET JE WIE HET ZIJN?
SHERIFF

DE ÉÉN IS MORT SCOBEY... IK HEB FOTO'S VAN HEM GEZIEN OP DE POLITIE-PLAKKATEN IN HET NOORDEN...

BRENG ZE MAAR WEG, JONGENS... IK GA 'NS MET JOHN SLAUGHTER PRATEN! HIJ HEEFT HEEL WAT TE VERDUIDELIJKEN!
WORDT VERVOLGD

Engelands Hawker P.1127 met één enkele straalmotor, die de liftkracht levert voor het starten en de stuwkracht voor het horizontaal vliegen.

ZE GAAN RECHT OMHOOG

DOOR HUGO HOOFTMAN

HET ziet er echt wel naar uit dat de verticaal startende straaljager in de militaire luchtvaart de toekomst heeft. Natuurlijk is er voor zo'n machine veel te zeggen. Je hebt er geen vliegbasis voor nodig met kilometerslange, dure betonnen startbanen. Een open plek in een bos is bij wijze van spreken voldoende om te starten en te landen. Een groot militair vliegveld is een te gemakkelijk doelwit om te bombarderen en buiten gevecht te stellen. Maar straaljagers die midden uit de bossen kunnen opstijgen, vlak achter de frontlinies, zijn moeilijk op te sporen en te vernietigen.

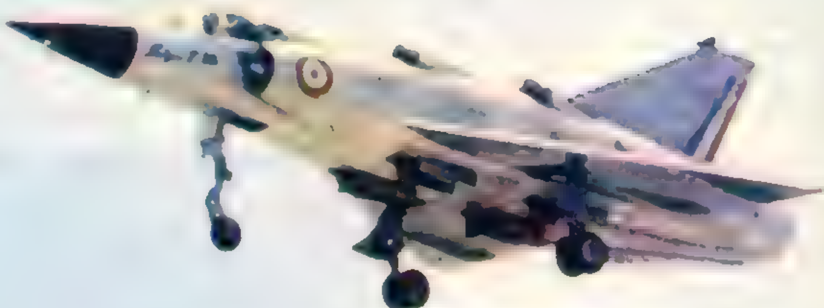
Op het ogenblik wordt in vele landen aan verticaal startende straaljagers gewerkt. Daarbij zien we verschillende principes toegepast. Het meest voor de hand liggende principe lijkt dat van de Engelse Hawker P.1127 met slechts één enkele straalmotor, die zowel de stuwkracht levert voor de horizontale snelheid als de liftkracht voor het starten en landen. De straalmotor is daartoe voorzien van ombuigbare straalpijpen, die bij start en landing de gasstraal omlaag richten, waarbij het vliegtuig op een onzichtbare zuil van gassen balanceert. Het nadeel van één zo'n enkele straalmotor is natuurlijk dat, in

De VJ-101, de Duitse uitvoering van een verticaal startende straaljager. In de gondels aan beide vleugeltips zitten vier straalmotoren.

Rechtsboven: De Franse Balzac, die bedoeld is als voorloper van een verticaal startende Mirage is uitgerust met negen straalmotoren.

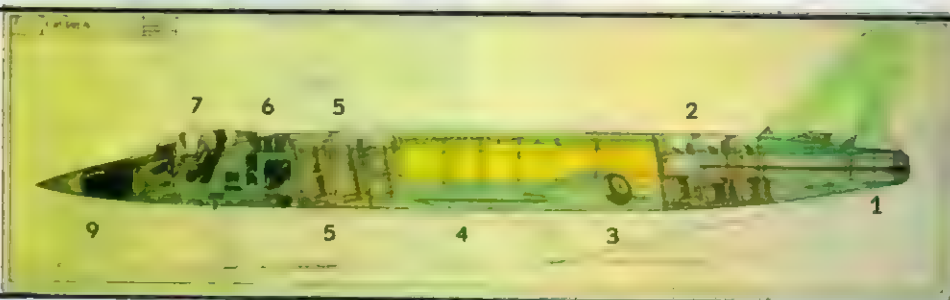
Voor de U.S. Army ontwikkelt Ryan de XV-5A, een zogenaamd „lift-fan" vliegtuig met twee straalmotoren op de romprug en twee „fans" in de vleugel, met behulp waarvan verticale start en landing mogelijk zijn. Twee prototypes zijn in aanbouw, waarvan de eerste spoedig de lucht in gaat.

DE FIAT G95/6

1) straalmotor voor horizontale vlucht. 2) liftmotoren. 3) wiel, opgetrokken in de romp. 4) tiptank. 5) liftmotoren. 6) radio- en radarapparatuur. 7) vlieger op schietstoel. 8) neuswiel, plat opgetrokken onder de rompneus. 9) neusradar.

geval van motorstoring wanneer het toestel vlak boven de grond hangt, de boel als een baksteen naar beneden komt. Op de Parijse Luchtvaartsalon is zo'n Hawker inderdaad van tien meter hoogte omlaag gevallen, maar dat schijnt toch niet het gevolg van een motorstoring te zijn geweest.
Een ander systeem volgen de Fransen met hun Dassault Balzac, voorloper van de verticaal startende Mirage IIIV. Deze toestellen zijn met negen straalmotoren uitgerust, waarvan één voortstuwende en acht liftmotoren, aangebracht in twee „batterijen" van vier. Er zijn mensen die deze oplossing volslagen gek vinden. Een feit is, dat het voor een luchtmacht niet prettig moet zijn om straks, voor één enkele straaljager, negen straalmotoren in onderhoud te krijgen. Voor een squadron van 25 vliegtuigen betekent dat 225 straalmotoren!
De Balzac heeft al met succes gevlogen en op de Parijse Luchtvaartsalon bewezen dat hij technisch tot grote dingen in staat is. De Fransen zweren bij deze oplossing en de Franse luchtmacht zal zeker een 120 tal verticaal startende Mirages gaan kopen.
macht zal zeker een 120-tal verticaal startende straaljager: de VJ-101, die ook wel de „Traumjäger" wordt genoemd. Het is de eerste na-oorlogse jager van Duits ontwerp. De beide eerste prototypes zijn uitgerust met zes Engelse RB145 straalmotoren, waarvan er twee in de staart zitten voor de voortstuwing, terwijl er vier liftmotoren zijn aangebracht in grote gondels aan de vleugeltips; aan elke vleugeltip dus een gondel met twee straalmotoren. Die hele gondel kan draaien. Bij start en landing staat hij verticaal. Ook de VJ-101 heeft al met succes gevlogen en duidelijk laten zien „dat het werkt". Een verdere ontwikkeling, de VJ-101D, zal Mach 2 moeten halen, tweemaal de snelheid van het geluid.
In Italië houdt Fiat zich bezig met een verticaal startende straaljager, de G.95, die twee straalmotoren krijgt voor de voortstuwing en vier liftmotoren. In Duitsland heeft ook Focke Wulf een ontwerp voor een verticaal startende straaljager gemaakt de FW-1262. Er schijnt een mogelijkheid te zijn dat Fiat en Focke Wulf nu gaan samenwerken aan een verticaal startende straaljager, die straks de Fiat G-91's van de Luftwaffe zal moeten opvolgen.
Zoals bekend heeft zelfs Fokker — in samenwerking met de Amerikaanse Republic fabriek — een verticaal startende straaljager ontworpen: de D-24 Alliance. Helaas ziet het ernaar uit dat dit toestel niet gebouwd zal worden, hoewel mogelijk Republic in Amerika een prototype gaat maken van een verdere ontwikkeling van de D-24. Deze D-24 kan niet alleen verticaal starten en landen, maar heeft bovendien een vleugel waarvan de pijlstand kan worden veranderd. Een revolutionaire machine dus, die Mach 2 in horizontale vlucht combineert met een verticale start en landing. Merkwaardig dat Amerika niet zo erg actief is op het gebied van de verticale start. De nieuwe F-111 — waarvan er 1500 zijn besteld — kan niet verticaal starten en landen. Trouwens, de Zweedse firma SAAB ziet er kennelijk ook geen brood in: de nieuwe SAAB Viggen, die omstreeks 1968 de SAAB Drakens en

Rechts: De Dornier Do-31, een verticaal startend transportvliegtuig met maar eventjes veertien straalmotoren

Onder: De Focke Wulf FW 300, een van de twee verticaal startende verkeerstoestellen waaraan Duitsland hard werkt!

De Fiat G.222, een transportvliegtuig, dat zowel in de militaire als in de burgerluchtvaart gebruikt kan worden.

Lansens gaat opvolgen, zal óók niet verticaal kunnen starten.
We mogen dus wel zeggen dat de meningen omtrent de verticale start nog enigszins verdeeld zijn. Want hoewel in Amerika nog geen straaljager voor verticale start in aanbouw is, heeft de U.S. Army toch wel degelijk belangstelling voor VTO-jagers (V.T.O. van „Vertical Take-Off"). De Army zou 300 Engelse Hawker P.1127's willen hebben, die Northrop in licentie moet gaan bouwen. Een overeenkomst hiertoe tussen Hawker en Northrop is al gesloten. De P.1127 is nog niet erg snel, maar voor tactisch gebruik is dat niet zo nodig. Een supersone ontwikkeling wordt de P.1154 die, naar verwacht wordt, door de Royal Air Force zal worden aangeschaft, mogelijk ook door de Royal Navy.
Intussen blijft het niet bij de verticaal startende straaljagers. Er wordt ook al druk gewerkt aan transportvliegtuigen die verticaal zullen kunnen starten en landen. In Engeland is een uitvoering van de Argosy geprojecteerd met liftmotoren onder de vleugels. In Duitsland wordt gewerkt aan twee prototypes van de Dornier Do-31, een logge machine met veertien straalmotoren (!), een hoogdekker met gondels onder de vleugel, die elk zes liftmotoren zullen bevatten. Het toestel zal vliegen met een snelheid van 700 à 800 km per uur en 3 tot 4½ ton vracht kunnen meenemen. Fiat in Italië werkt aan een transportmachine voor verticale start en landing die de G-222 Cervino zal heten. Deze krijgt twee schroefturbines plus zes straalmotoren voor de „lift".
In Duitsland werkt Focke Wulf aan ontwerpen als de FW 260 en FW 300: verkeersvliegtuigen met liftmotoren onder de vleugel, voor 48 of 49 passagiers. Hoewel nog tal van problemen moeten worden opgelost, ziet het ernaar uit dat we straks óók in de verkeersluchtvaart de verticale start zullen zien toegepast. Dan worden ook voor de verkeersmachines de lange startbanen overbodig. Het zàl zover komen, maar toch duurt het nog wel even vóór een toestel als de Douglas DC-8 op Schiphol loodrecht op zijn bulderende straalmotoren de lucht zal in klimmen. Zoals zo dikwijls in de geschiedenis van de luchtvaart het geval geweest is, zullen we iets nieuws, zoals de verticale start, het eerst in de militaire luchtvaart zien, waarna de civiele luchtvaart het zal overnemen.
In ieder geval kunnen we zeggen dat de straaljager nog lang niet op de schroothoop ligt. Het ziet ernaar uit dat er nog tal van nieuwe straaljagers zullen verschijnen. We mogen dan ook gerust aannemen dat de Super-Starfighters die we nu geregeld in ons luchtruim zien (en horen!), niet de laatste zullen zijn. Nòg snellere zullen volgen en wie weet komt ook de dag dat onze Koninklijke Luchtmacht tot de aankoop van „steilstarters" zal overgaan. Dan zullen we in ons luchtruim straaljagers kunnen zien die stil hangen in de lucht en die, je kunt het geloven of niet, zelfs **achteruit** zullen vliegen...

OPLOSSING VAN PAGINA 12

BOTER, KAAS EN EIEREN

De dief — Lepluche — liet de velletjes achter op de plaats van de diefstal om de verdenking op Godissart te laten vallen. Bij het spelletje „boter, kaas en eieren" zet je om de beurt een kruisje of een nulletje in een van de negen vakjes. Er kunnen dus uiteindelijk vijf kruisjes en vier nulletjes, of vier kruisjes en vijf nulletjes in komen te staan. En nu moet je nog 'ns naar die twee velletjes kijken! Er zijn spelletjes bij met acht nulletjes en één kruisje en met acht kruisjes en één nulletje. De tekeningetjes zijn kennelijk gemaakt door iemand die het spelletje niet kent, maar wel eens een velletje heeft zien liggen waarop het gespeeld was!

FLIPPIE FLINK

CLIFTON EN D

POK

WHAM

Kolonel Clifton! Ik wist niet dat u het was!

En wie ben jij dan?
Wel, ik ben . . eh . . sergeant Stockfish van de M.I.5!

Dat was niet slim. De loop van je pistool kwam net achter het gordijn uit.

Ja, ziet u . . . eh . . . ik dacht dat u een spion was!
Vindt u het goed als ik het raam een eindje open zet? Het ruikt nogal muf in deze kamer.

Zo, zo! Nee, maar!

Hé, dat is wel erg vreemd, vind ik.

De stopverf van dat raam is nog zacht.
En wat zou dat?

Mevrouw, weet u ook of de glazenmaker hier pas nog is geweest?

E SPIONNEN

Als kolonel Clifton de kamers doorzoekt van Osbert Horsepower, die betrokken is bij een spionagezaak, ziet hij de loop van een pistool achter een gordijn uit komen ...

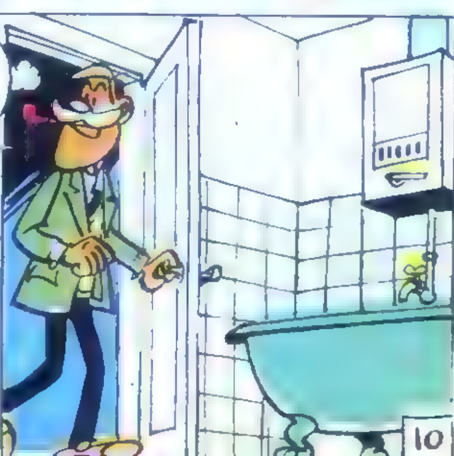

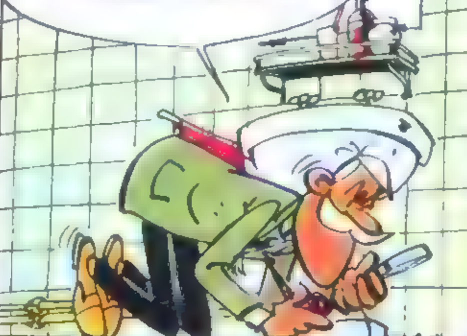

Ik ben benieuwd wat er allemaal in dit medicijnkastje staat.
SNIFF SNIFF

In ieder geval niet erg veel bijzonders!

!?!
KNERS!
KNERS!

Nee maar! Hee! kleine kristallen! Ik zal ze oprapen en bewaren. Uit een onderzoek zal blijken wat het is!

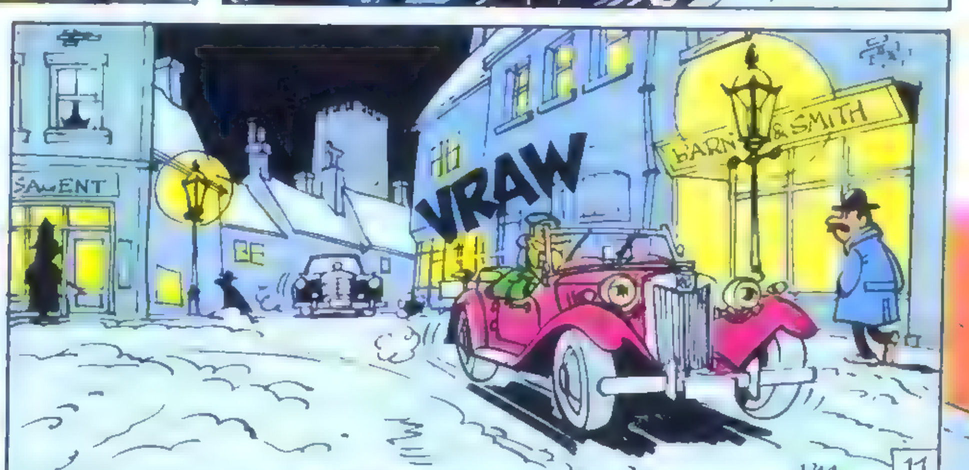

Kleine blauwe kristallen! Vreemd! Ik ben benieuwd...

Ik ga maar weer eens opstappen. Het begint zo langzamerhand aardig donker te worden!

Hè, hè! Daar heb je 'm eindelijk!

Vooruit, Hans! Starten maar! En volg hem!

VRAW
BARN & SMITH
SAGENT
11.

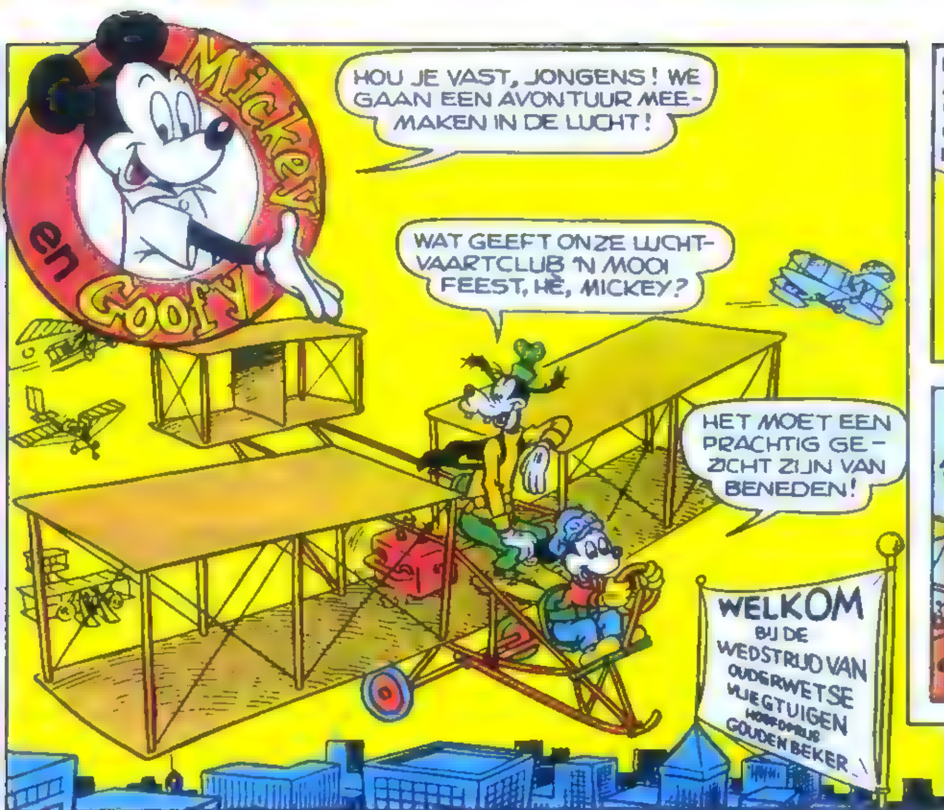

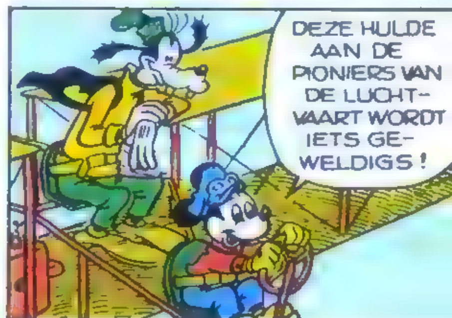

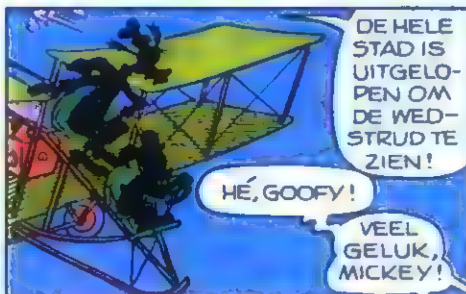
WORDT VERVOLGD

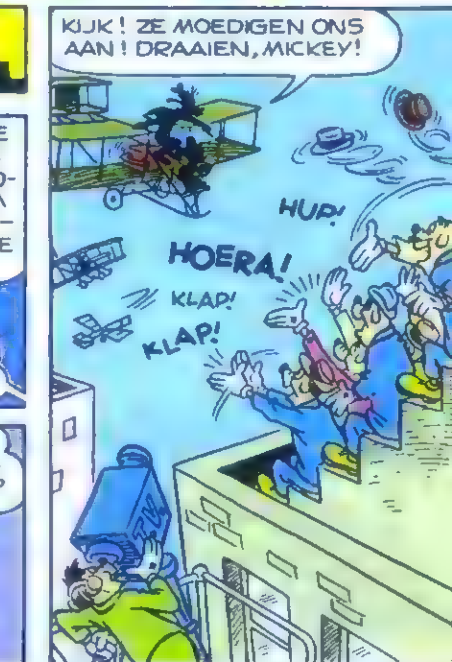

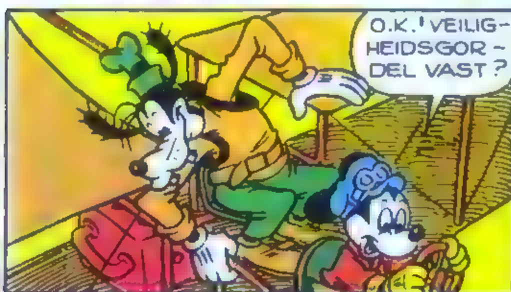

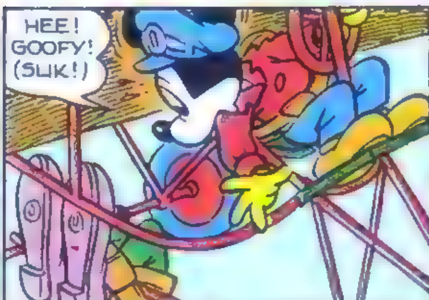

WORDT VERVOLGD

JIJ EN DIE HOND VAN JE

door Jack Jungmeyer

OOIT wel'ns nagedacht over waar die hond van jou vandaan gekomen is? Hoe hij de lange weg heeft afgelegd van zijn wilde voorvaderen en steeds meer veranderde tot een tam, gehoorzaam en geliefd lid van jullie gezin?
Jij bent het jouw hond echt wel schuldig tenminste iets te weten over zijn natuur, dan zul je hem beter begrijpen en nog meer waarderen. Waarschijnlijk denk je dat jouw hond van jou is. Natuurlijk, daar zit iets in. Iemand heeft hem voor jou gekocht of hem jou gegeven. Maar vergeet dan even niet dat een hond **zichzelf** aan jou moet geven zoals hij dat in het begin deed ... helemaal uit zichzelf! Eeuwen geleden, en een eeuw is een verschrikkelijk lange tijd, nam een aardige holbewoner een wolfje mee voor zijn zoontje. „Hier," zei de vader, „heb ik iets voor jou. Om mee te spelen. En om voor te zorgen. Waarschijnlijk wel goed voor jullie alle twee. Een jongen moet iets hebben waar hij verantwoordelijk voor is." Dit waren grote en belangrijke woorden voor een holbewoner, die nooit op school geweest was. Maar het jongetje begreep ze en hield zich eraan, zoals na die tijd talloze jongetjes ze te horen kregen, ze begrepen en zich eraan hielden.
Dat wolfje, of een andere, maar dan net zo een, was de over-over-overstegrootvader van al onze honden, beweren de geleerden. Door de jaren heen zijn uit die verre voorvader vele soorten ontstaan. Je hebt de prachtige rashonden die op tentoonstellingen prijs na prijs wegslepen, maar vergeet asjeblieft de viervoeters niet die tot het zo veel geroemde vuilnisbakkenras horen, en die wat ze aan stamboom te kort komen, meer dan goed maken aan trouw en liefde.
Als een hond zijn soortgenoten roept tijdens maanverlichte nachten, als hij een kat achterna zit, als hij zich helemaal laat gaan in een opwindende vechtpartij, als hij gromt en grauwt tegen een vreemdeling, dan komt weer het bloed in hem naar boven van zijn verre, woeste afkomst!

ROB ROY

In 1716 wordt de bevolking van de Schotse Hooglanden geterroriseerd door de Engelsen. Tijdens het huwelijksfeest van Helen Mary en Rob Roy, de leider van de Schotse clan MacGregor, komen de Engelsen onder aanvoering van Killearn Rob arresteren. De onverschrokken Schot zal worden overgebracht naar de gevangenis in het slot Stirling...

MET GEBONDEN POLSEN KAN IK NIET VER ZWEMMEN!

HAD IK MIJN DOLK MAAR, DAN KON IK TENMINSTE IETS DOEN!

IK MOET HIER VANDAAN. EN VLUG.

VREEMD! IK WEET ZEKER DAT IK HEM HIER ZAG.

DAAR GAAT HIJ, DOMKOPPEN! STROOMAFWAARTS!
IK ZIE HEM! NU HEB IK HEM!

DOOD AAN MACGREGOR!

H-HET IS HEM TOCH NIET!
VERDRAAID! HIJ IS WEER ONTSNAPT!

NOG NIET! HIJ KLAUTERT TEGEN DE ROTSEN OP!

JE MISTE HEM, MAAR MIJ ONTKOMT HIJ NIET!

GELUKKIG WEET IK EEN VEILIG PAD DOOR DIT MOERAS!

HET IS MAAR GOED DAT KILLEARN HET NIET KENT

DIEZELFDE AVOND IN DE PUNCH, DE GEHEIME SCHUILPLAATS VAN DE CLAN...
DAT MEEN JE NIET, ROB! DE CLAN MOET MONTROSE BLIJVEN BEVECHTEN.
NEE, DUGAL. HIJ ZOU JE UIT HUIS EN HOF BRANDEN!

HIJ ZOEKT MIJ ALLEEN! JULLIE GAAN NAAR HUIS. VERBERG JE PISTOOL IN DE GRAANSCHUUR EN JE ZWAARD IN HET HOOI!

GOED, ROB, ALS JE ER OP STAAT... WE ZULLEN WACHTEN OP EEN TEKEN VAN JOU!
MOOI. IK ZAL ALTIJD IN DE BUURT ZIJN!

ROB, WAAR GA JE NU NAAR TOE?
NAAR INVERSNAID, NAAR M'N BRUID. IK ZAL HAAR LANG NIET ZIEN.

MAAR ALS KILLEARN EN ZIJN MANNEN JE DAAR ZOEKEN...
GEEN ZORGEN, HUGH. VOORLOPIG HOEF JE NOG GEEN MACGREGOR KLAAGLIED VOOR MIJ TE SPELEN!

TEGEN DE MORGEN OP INVERSNAID...
ROB! JE BENT DUS TERUGGEKOMEN. MAAR DE SOLDATEN BEWAKEN HET HUIS!
DAT WEET IK. MAAR IK MOEST JE ZIEN. VOORLOPIG ZAL IK NIET MEER KUNNEN KOMEN.

JE GAAT TOCH NIET VER WEG?
NEE. IK MOET EEN OOGJE HOUDEN OP M'N CLANHEETHOOFDEN. ALS IK HIER OOIT WEG MOET, GA IK NIET ZONDER JOU!

O LIEVELING! JE DEED EEN SLECHTE KEUZE TOEN JE MIJ TROUWDE, EEN GEEST ZONDER NAAM!
NEE, ROB! IK WAS TOCH MET JE GETROUWD, AL HAD IK DIT VOORUIT GEWETEN.

BENEDEN WORDT EROP DE DEUR GEBONSD...
ROB! WAT.. WIE?
SOLDATEN, DENK IK. DAN HEBBEN ZE MIJ DUS TOCH GEZIEN!

MEVROUW! WAAR IS ROB MACGREGOR?
DAT WEET IK NIET!

KILLEARN! IK MOET WEG! ALS HIJ ME HIER VINDT...
DENK DAAR NIET AAN! GA SNEL EN VEEL GELUK!

OP DATZELFDE OGENBLIK, BENEDEN.
GELOOF ME, MIJN ZOON IS HIER NIET! ALLEEN IKZELF EN Z'N VROUW!
AHA, ZIJN VROUW? DAN ZAL IK 'NS BOVEN KIJKEN!

R-ROBBIE?
ZONDER TWIJFEL! MIJN MANNEN HEBBEN BEVEL GEKREGEN OP NIEMAND ANDERS TE SCHIETEN!
BENG!
WORDT VERVOLGD

POSTZEGELS EN... VLINDERS!

LEPIDOPTEROLOGIE is een vreemd lang woord, dat jullie misschien nog nooit zijn tegengekomen. Het betekent „vlinderkunde". Nu zijn er macro-lepidoptera (grote vlinders) en micro-lepidoptera (de kleinere vlinders of motten). Het is een grote groep insekten, die met hun spiraalvormige, oprolbare zuigtong nectar uit de bloemen halen. Zij zijn zo ongeveer de enige insekten waar niemand voor gruwelt, wat natuurlijk komt door hun over het algemeen opvallend en mooi gekleurd uiterlijk. Net als bij de vogels zijn er ook onder de vlinders soorten die „trekken", dus 's winters in warmere streken verblijven. De distelvlinder steekt zelfs de Middellandse Zee over, terwijl in Amerika een soort bestaat dat in de herfst zo'n 1000 km naar het zuiden trekt!

In tropische landen zijn er veel meer soorten dan bij ons en in andere landen met een kouder klimaat. Daarom hoef je er je niet over te verbazen dat een land als Mozambique in Oost-Afrika in 1953 met een serie vlinderpostzegels van maar liefst 20 stuks voor de dag kwam. In 1960 gaf ook de republiek Malgache, het vroegere Madagascar, enkele zegels uit waarop vlinders zijn afgebeeld; vijf zegels voor gewone post, twee voor luchtpost. Laten wij 'ns wat dichter bij huis gaan kijken. In Europa heeft Zwitserland wel de meeste vlinderpostzegels uitgegeven, in de series Pro-Juventutekinderzegels, die in de jaren 1950 tot 1957 zijn uitgekomen. In de serie van 1951 komen voor: de waterjuffer, de zeilvlinder, de nachtpauwoog en „Aurora", dageraad. Op de zegel van 10 rappen uit de serie van 1954 zien we de ook bij ons bekende beerrupsvlinder. Op de Duitse „Jugendmarken" van 1962, vier zegels, staan de Apollovlinder, de koningsmantel, de kleine vos en de koningspage. Deze vlinders zullen ongetwijfeld ook wel in ons land voorkomen. Van een vlinder met de naam „haasje" heb ik nog nooit gehoord. maar Zwitserland beeldt in 1953 op de 10 rappen van de Pro-Juventuteserie een „Widderchen" af en dat betekent toch echt haasje! Van Nederland bestaan geen zegels met afbeeldingen van vlinders, wèl van het voormalige Nederlands-Nieuw-Guinea, waar in september 1960 een weldadigheidsserie „sociale zorg" werd uitgegeven, waarop vlinders met heel mooie namen staan afgebeeld. Het zijn de Papilio Paradisea, paradijsvlinder dus, de Cethosia Cydippe, de Thysonitis Danis en de Taenaus Catops.

Japan gaf in 1956 een vlinderzegel uit met daarop de Ohomurasaki, een al net zo moeilijk te onthouden naam als de Latijnse. Vlinders werden ook afgebeeld op postzegels van San Marino (1963), Hongarije (1959), Roemenië (1960) en Tsjechoslowakije (1961).

Alle postzegels waarop vlinders staan, zijn mooi; er is dan ook een enorme vraag naar, zodat ze over het algemeen niet goedkoop en moeilijk verkrijgbaar zijn. Die van Zwitserland kosten ongestempeld tussen de zes en de tien gulden per serie, gestempeld iets goedkoper. Maar och, je hoeft ze ook niet allemaal ineens te hebben!

BOB SPAAK op zijn sport praatstoel

GEEN SNERT VOOR ONS?

OM de Europese schaatskampioenschappen wordt in Oslo gereden, maar iedereen kijkt al weer verder. Naar de Olympische kampioenschappen in Innsbruck, waar het Olympisch dorp wacht op de deelnemers uit 33 landen. 't Is al open, sinds de vijftiende, en het ziet er prachtig uit, al is 't nu niet bepaald wat ik een dorp zou willen noemen. Het bestaat namelijk uit tien etages hoge, zeer moderne flatgebouwen, waarin ruimte is voor zo'n 2000 sportmensen en hun begeleiders. Oorspronkelijk hadden de Oostenrijkse gastheren het plan een heel Tirools dorp te bouwen om er hun Olympische gasten in te huisvesten, maar dat werd een beetje duur en daarvan zijn ze toen maar weer afgestapt. Het voordeel van de reusachtige flatgebouwen is, dat ze na de Winterspelen woonruimte zullen bieden aan de bevolking van Innsbruck. Men zal echter wel met vier geweldige keukens blijven zitten, waar tijdens de spelen op verschillende manieren gekookt wordt om iedere deelnemer zo ongeveer te geven wat hij thuis ook gewend is te eten. Er zal op z'n Duits-Oostenrijks gekookt worden, op z'n Romaans, op z'n Anglo-Amerikaans en Scandinavisch. En dan wil men ook nog speciale hapjes en happen klaarmaken voor de Slavische en Aziatische deelnemers. En waaruit denk je nou dat ze onze Nederlandse deelnemers zullen laten eten? Die zijn aangewezen op de Romaanse keuken, net als de Fransen, Argentijnen, Italianen, Roemenen, Spanjaarden, Grieken en Chilenen. Beetje vreemd, hè? 't Lijkt me, dat het een heel probleem zal worden, boerenkool met kleine dobbelsteentjes spek en rookworst of een bord snert te bemachtigen. Want voor zover ik weet, zijn dat niet bepaald maaltijden die de koks in de Romaanse keuken op het menu hebben staan.

Verder is alles geloof ik wel tot in de puntjes geregeld. Ze hebben een Olympisch ijsstadion gebouwd, dat het grootste ter wereld genoemd wordt. Daarin ligt ook de kunstijspiste van 60 bij 30 meter, waarop onze Sjoukje Dijkstra die ene medaille zal proberen te winnen die in haar prachtige collectie nog ontbreekt. Laten we niet meteen zeggen dat haar dat wel lukken zal. Je moet (en Sjoukje weet dat zelf ook heel goed!) nooit „hee!" roepen voor je over de brug bent, wat in het geval van onze Sjouk betekent, dat je nooit mag juichen voor je je kuur achter de rug hebt en de jury jouw „rapportcijfers" heeft laten zien. Want denk erom dat ook in andere landen hard gewerkt is aan het opleiden en bijschaven van talent. Men zal het Sjoukje daar in Innsbruck niet cadeau doen. Ik herinner me een artikel in het fijne Engelse sportblad „World Sports", waarin meneer Armand Perren, een bekende trainer, uitroept: „I know this girl can be Olympic champion". Omdat ik wel snap dat niet iedereen zo maar even een Engels zinnetje leest, zal ik 't eerst vertalen: „Ik weet dat dit meisje Olympisch kampioene kan worden." Zo, zul je zeggen, en over wie gaat dat dan wel? Nou, dat gaat over Sally-Anne Stapleford, een concurrentje van Sjoukje, dat volgens Armand Perren werkelijk alles heeft om de top te bereiken, om Olympisch kampioene te worden. En Armand Perren is echt niet de eerste de beste. Hij trainde ook Jeanette Altwegg, die in 1952 Olympisch goud won en je zou dus zeggen dat hij er wel kijk op heeft. Natuurlijk **hoeft** meneer Armand geen gelijk te krijgen, maar het zal je inmiddels wel duidelijk zijn dat er in Engeland en in vele andere landen alles op alles is gezet om tegenover Sjoukje Dijkstra iemand op het ijs te brengen die onze veelvoudige kampioene ernstig kan bedreigen. Nou, we zullen gauw genoeg weten hoe dat allemaal afloopt.

Van woensdag 29 januari — wanneer tussen 11 en 1 uur de Olympische Winterspelen voor de negende maal plechtig geopend zullen worden — tot zondagavond 9 februari, wanneer men het feest even plechtig gaat sluiten, zullen om en nabij 2000 sportmensen uit alle delen van de wereld proberen Olympische medailles van goud, zilver of brons in hun bezit te krijgen. Ze zullen elkaar daarbij het leven zonder enige twijfel zuur maken, erg zuur soms, denk ik, want bij de ijshockeywedstrijden bijv. wil men nog weleens onvriendelijk worden. Ik geloof toch dat we in het Oostenrijkse Innsbruck — een heel fijne, interessante stad met een straat die om zijn fantastische ligging tussen de bergketens over de hele wereld beroemd is: de heerlijke Maria Theresienstraat — ik zeg, ik geloof toch dat we in dat Innsbruck een mooie tijd tegemoet gaan, met prachtige sport. Of er voor Nederland veel winst te behalen is, tja, dat durf ik niet zo maar eentwee-drie te zeggen. Ik hoop het natuurlijk wel, maar er worden tegenwoordig overal zulke geweldige prestaties geleverd, dat... enfin, jongens, we zullen het wel zien. Geen „hee!" roepen voorlopig, dat is het gezondste. En de rest dan maar overlaten aan onze jongens en meisjes, die niet in de eerste plaats naar Innsbruck gaan om aan de weet te komen of de Romaanse keuken ook snert voorradig heeft.

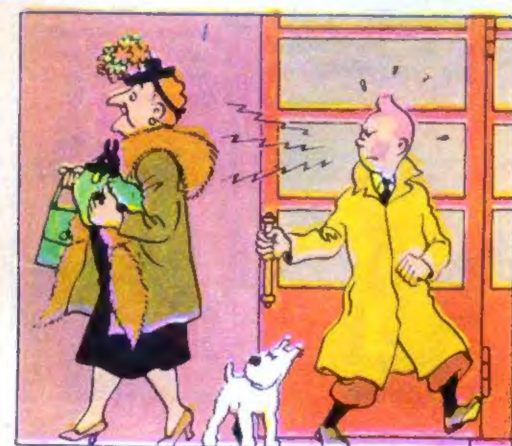

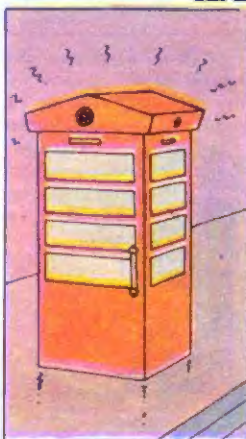
KUIFJE

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

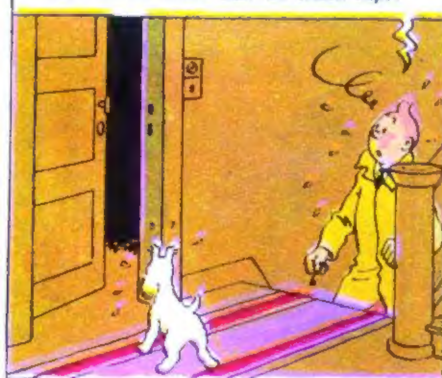
Kuifjes scheepsmodel van de „Eenhoorn", het schip waarop een van de voorvaderen van kapitein Haddock gevaren heeft, is gestolen. Hij wacht nu bij een telefooncel om de kapitein op te bellen . . .

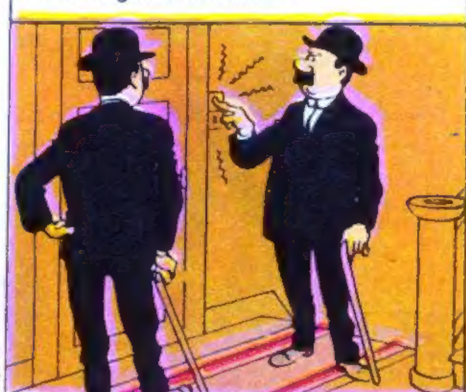

KUIFJE

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

PEP - Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497.
Telefoon 020 - 73 13 61. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen ƒ 4,55 per 13 nummers. Giro 33 00 21).
Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

